

Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení SR

Materiál na rokovanie HSR SR
Dňa 26. septembra 2022

č. 8)

Stanovisko k Návrhu zákona o ochrane ovzdušia a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Všeobecne k návrhu:

Návrh zákona o ochrane ovzdušia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „návrh zákona“) predkladá do legislatívneho procesu Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky.

Podľa predkladateľa, doterajší právny rámec ochrany ovzdušia, zákon č. 137/2010 Z. z. o ovzduší v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ovzduší“), už dnes neposkytuje dostatočnú odozvu na aktuálne výzvy ochrany ovzdušia.

Predkladateľ uvádza, že hlavným cieľom návrhu zákona je zabezpečenie a udržanie dobrej kvality ovzdušia, zavedenie politík a opatrení z Národného programu znižovania emisií do roku 2030 a tiež priemet politík z Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky do právnej úpravy. Ďalšie zmeny vychádzajú zo skúseností získaných doterajšou aplikačnou praxou. Právna úprava návrhu zákona sleduje tri hlavné línie:

- kvalitu ovzdušia - ustanovením prípustnej úrovne znečistenia ovzdušia a nástrojmi na jej zlepšenie,
- zníženie celkových emisií - ustanovením národných záväzkov znižovania emisií a prijatím politík a opatrení na ich dodržanie, a
- obmedzovanie emisií na zdroji – ustanovením emisných požiadaviek pre stacionárne zdroje znečisťovania ovzdušia a tiež ustanovením požiadaviek na kvalitu vybraných výrobkov ako sú palivá alebo regulované výrobky.

Navrhovaná zmena právnej úpravy zahŕňa viacero nových nástrojov a prvkov. Zavádza sa osobitné povoľovanie stacionárnych zdrojov znečisťovania ovzdušia, v ktorom budú určené rozhodujúce podmienky prevádzky zdroja vrátane emisných limitov. Absencia komplexného povolenia v súčasnosti je príčinou nejednoznačného uplatňovania požiadaviek na limitovanie emisií a ich monitorovanie. Pre jestvujúce zdroje sa na získanie povolenia ustanovuje prechodné obdobie.

Ustanovuje sa regulácia vybraných osobitných činností, ak sú vykonávané samostatne a nie sú spojené so stacionárnym zdrojom. Takéto činnosti nebudú potrebovať individuálne povolenie, avšak budú musieť spĺňať ustanovené záväzné podmienky vykonávania danej činnosti. Porušenie týchto podmienok bude sankcionované.

Návrhom zákona sa odstraňuje transpozičný deficit zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (prepracované znenie) týkajúci sa požiadavky na odbornú spôsobilosť na prevádzkovanie spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov.

Vzhľadom na potrebu zavedenia efektívnejšieho riadenia kvality ovzdušia je potrebné zabezpečiť väčšiu angažovanosť na úrovni okresných úradov v sídle kraja ako orgánu zodpovedného za riadenie kvality ovzdušia, informovania verejnosti a tiež každoročný verejný odpočet plnenia opatrení z programov na zlepšenie kvality ovzdušia. Návrhom zákona budú posilnené kompetencie samospráv na regionálnej a miestnej úrovni, vrátane možnosti vypracovania miestnych programov na zlepšenie kvality ovzdušia. Obce budú mať právomoc všeobecne záväzným nariadením obmedziť prevádzkovanie vybraných malých zdrojov znečisťovania ovzdušia, zakázať vybrané osobitné činnosti na svojom území, napríklad domáce údenie uprostred obce alebo prijať rôzne opatrenia na obmedzenie cestnej dopravy.

Slovenská republika má problém s kvalitou ovzdušia predovšetkým v dôsledku znečistenia ovzdušia pochádzajúceho z vykurovania domácností tuhým palivom. Z tohto dôvodu sa zavádzajú kontroly malých spaľovacích zariadení na tuhé palivá a kvapalné palivá na základe podnetu, ktoré bude vykonávať inšpekcia, obec alebo nimi poverená osoba s odbornou spôsobilosťou. Kontroly na základe podnetu budú spojené s odobraním vzorky popola alebo steru z komína na analýzu. Porušenie zákazu spaľovania odpadov fyzickou osobou bude riešené ako priestupok.

Predkladateľ uvádza, že v snahe znížiť administratívne zaťaženie podnikateľov návrh zákona rieši opatrenia na zlepšenie podnikateľského prostredia podľa zákona č. 198/2020 Z. z. ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, (tzv.: „podnikateľské kilečko“), napríklad vypustením resp. presunutím povinnosti prevádzkovateľa oznamovať oprávnené technické činnosti a predkladať správy z meraní povoľujúcemu orgánu. Návrhom zákona sa vytvára aj priestor na reguláciu a obmedzovanie zápachu, ktorý bude riešený vykonávacím predpisom.

Návrhom zákona sa ďalej upravuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov v ktorom sa upravujú správne poplatky v oblasti ochrany ovzdušia, zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 541/2004 Z. z. o mierovom využívaní jadrovej energie (atómový zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v ktorom sú navrhnuté viaceré zmeny, nakoľko spracovanie odpadov na tuhé druhotné palivá a ich používanie neprineslo očakávaný pozitívny environmentálny efekt, skôr naopak.

Zákon o ochrane ovzdušia spolu so svojimi vykonávacími predpismi rieši transpozíciu 11 smerníc Európskej únie do právneho poriadku Slovenskej republiky. Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a ostatnými právnymi predpismi. Návrh zákona je v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, najmä s protokolmi vydanými k Dohovoru EHK OSN o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami štátov.

Návrh zákona bol predmetom medzirezortného pripomienkového konania a na rokovanie Hospodárskej a sociálnej rady Slovenskej republiky sa predkladá s rozporami. Podrobnosti sú uvedené vo vyhlásení o rozporoch a vyhodnotení medzirezortného pripomienkového konania, ktoré sú súčasťou materiálu.

Účinnosť návrhu zákona sa ustanovuje s prihliadnutím na dĺžku legislatívneho procesu na 1. január 2023 s určitými výnimkami.

Stanovisko AZZZ SR :

K predmetnému materiálu sme v medzirezortnom pripomienkovom konaní uplatnil 75 zásadných pripomienok. Na rokovanie HSR SR k uvedenému materiálu zasielame nasledovné pripomienky:

1. K návrhu zákona k § 21 ods. 5 – zásadná pripomienka

Navrhujeme text znenia upraviť nasledovne:

Emisné limity, technické požiadavky a podmienky prevádzkovania ustanovené vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. f) z hľadiska ochrany ovzdušia určujú minimálne požiadavky na prevádzku zariadení stacionárnych zdrojov. Požiadavky na uplatnenie emisných limitov ako aj technické požiadavky a podmienky prevádzkovania zodpovedajúce najlepším dostupným technikám pre zariadenia, ktoré sú súčasťou prevádzky podľa osobitného predpisu,⁴³⁾ tým nie sú dotknuté. Pri stanovení emisných limitov, technických požiadaviek a podmienok prevádzkovania postupuje okresný úrad podľa § 21 ods. 3 písm. b), ak sa postupom podľa § 30 ods. 4 písm. b) a § 34 ods. 3 písm. a), za podmienok monitorovania opísaných v záveroch o BAT, preukáže dodržiavanie minimálnych požiadaviek na prevádzku zariadení stacionárnych zdrojov ustanovených vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. f).

43) § 2 písm. d) zákona č. 39/2013 Z. z. v znení neskorších predpisov.

2. K návrhu zákona k § 25 ods. 4 - zásadná pripomienka

Navrhujeme text znenia upraviť nasledovne:

Vo vyjadrení podľa odseku 2 písm. i) sa uvedú podmienky a požiadavky na stacionárny zdroj podľa § 27 ods. 5 v primeranom rozsahu. Pri stanovení emisných limitov, technických požiadaviek a podmienok prevádzkovania postupuje okresný úrad podľa § 21 ods. 3 písm. b), ak sa postupom podľa § 30 ods. 4 písm. b) a § 34 ods. 3 písm. a), za podmienok monitorovania opísaných v záveroch o BAT, preukáže dodržiavanie minimálnych požiadaviek na prevádzku zariadení stacionárnych zdrojov podľa § 21 ods. 5.

3. K návrhu zákona k § 34 ods. 1 písm. b) – zásadná pripomienka

Navrhujeme text znenia upraviť nasledovne:

b) dodržiavať emisné limity určené v povolení podľa § 27 alebo vo vyjadrení podľa § 25 ods. 3; ak emisné limity nie sú určené, dodržiavať emisné limity ustanovené vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. f),

4. K návrhu zákona k § 34 ods. 1 písm. c) - zásadná pripomienka:

Navrhujeme text znenia upraviť nasledovne:

c) dodržiavať technické požiadavky a podmienky prevádzkovania určené v povolení podľa § 27 alebo vo vyjadrení podľa § 25 ods. 3; ak technické požiadavky a podmienky prevádzkovania nie sú určené, dodržiavať ustanovené technické požiadavky a podmienky prevádzkovania ustanovené vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. f),

Odôvodnenie uvedených pripomienok

AZZZ SR od začiatku tvorby zákona o ochrane ovzdušia upozorňuje, že zdroje znečisťovania ovzdušia, ktoré sú súčasťou prevádzok povolených podľa zákona č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o IPKZ“), sú povinné vykonávať svoju činnosť v súlade so Smernicou 2010/75/EU a s príslušnými referenčnými dokumentami o BAT (BREF), ktorých súčasťou sú aj Závery o BAT. Preto, ak sú pre prevádzku, ktorej súčasťou je zdroj znečisťovania ovzdušia, prijaté závery o BAT, tak sme navrhovali, aby boli pre tento zdroj platné len emisné limity podľa Záverov o BAT (BAT-AEL).

Ministerstvo neakceptovalo túto pripomienku a argumentovalo transpozíciou smernice, ktorá ustanovuje minimálne požiadavky na vybrané druhy technológie (LCP, spaľovne, spoluspaľovanie, zariadenia používajúce organické rozpúšťadlá), pričom závery o BAT vníma ako dokument ustanovujúci požadovanú výkonnosť zariadení z hľadiska najlepších dostupných techník.

Zároveň uviedlo, že hoci sa v súčasnosti smernica IED reviduje, nepočíta sa s tým, že by sa ustanovenia o minimálnych požiadavkách pre vyššie uvedené technológie z tejto smernice vypustili. Takže SR ich musí transponovať a implementovať.

Ďalej ministerstvo uvádza, že „s odvolaním na smernicu IED čl. 5 ods. 1, sa povolenie udelí bez toho aby boli dotknuté iné požiadavky ustanovené vo vnútroštátnych predpisoch alebo právnych predpisoch únie. Vnútroštátna právna úprava vyplýva v európskych právnych predpisoch. Orgány ochrany ovzdušia musia mať nástroje na dosiahnutie ďalších záväzkov vyplývajúcich z EU právnej úpravy na dosiahnutie národných emisných záväzkov (emisných stropov) a požiadaviek na kvalitu ovzdušia.“

K tomu uvádzame nasledovné:

1. V smernici nie sú pre všetky technologické zariadenia, uvedené v prílohe č. 7 vnútroštátnej vyhlášky, zadané minimálne požiadavky (okrem výroby oxidu titaničitého). V súlade so smernicou majú tieto technologické zariadenia zadané len požiadavky na použitie najlepších dostupných techník pri

prevádzke činnosti tak, aby bola integrované dodržaná ochrana životného prostredia. Tieto požiadavky vyplývajú z BREF. Minimálne požiadavky pre tieto technológie si štát určil vo vnútroštátnej legislatíve sám mimo smernice.

2. Akceptujeme nastavenie minimálnych požiadaviek vo vnútroštátnej legislatíve pre zdroje znečisťovania, pretože štát musí regulovať znečistenie a koordinovane riadiť znižovanie znečistenia alebo udržiavať ho na optimálnej úrovni. Tieto minimálne požiadavky každý prevádzkovateľ zdroja znečisťovania ovzdušia aj primerane dodržiava.
3. Akceptujeme, že niektoré minimálne požiadavky boli prenesené do vnútroštátnej právnej úpravy transpozíciou smernice a je problematické ich v zákone vynechať. Štát by ale nemal opomínať, že minimálne požiadavky nie sú definované v smernici pre všetky činnosti, a že tieto činnosti majú minimálne požiadavky definované len vnútroštátne cez vyhlášku, ktorou sa vykonáva zákon o ochrane ovzdušia.
4. Uvádžame, že tieto činnosti sú zaradené v prílohe I smernice a ich činnosť, hlavne čo sa týka povolovacích činností, je riadená primárne zákonom o IPKZ, nie zákonom o ochrane ovzdušia, ktorý v konaniach podľa zákona o IPKZ vystupuje v polohe „dotknutého zákona“ podľa § 25 ods. 3 návrhu zákona o ochrane ovzdušia (ďalej len „zákon“).
5. Pripomíname, že článok 1 smernice uvádza, že sa smernicou stanovujú pravidlá integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia pochádzajúceho z priemyselných činností. Smernica bola transponovaná do zákona o IPKZ.
6. Ministerstvo uvádza, že orgán ochrany ovzdušia musí mať nástroje na dosiahnutie ďalších záväzkov vyplývajúcich z EU právnej úpravy na dosiahnutie národných emisných záväzkov (emisných stropov) a požiadaviek na kvalitu ovzdušia. Toto nenamietame, len sa chceme vyhnúť situácii, keď po prijatí záverov o BAT bude orgán ochrany ovzdušia uvádzať vo vyjadrení podľa § 25 ods. 3 zákona emisný limit z vyhlášky a inšpekcia bude povinná tento emisný limit preniesť do integrovaného povolenia, a zároveň inšpekcia v povolení uvedenie ešte aj limity zo záverov o BAT. Žiadame, aby orgán ochrany ovzdušia vo vyjadrení uviedol, že vzhľadom na to, že sú prijaté závery o BAT, tak pre dotknutý zdroj sa aplikujú závery o BAT (§ 21 ods. 3 písm. b) zákona), nie minimálne požiadavky vnútroštátnej vyhlášky (§ 21 ods. 3 písm. a) zákona), a to za predpokladu, že je zdroj súčasťou činnosti, pre ktorú neboli transpozične do vyhlášky prenesené minimálne požiadavky smernice.
7. V procese prípravy vyjadrenia podľa § 25 ods. 3 zákona orgánu ochrany ovzdušia nič nebráni individuálne posúdiť žiadosť o udelenie povolenia na prevádzku zdroja podľa zákona o IPKZ, ak by mal názor, že závery o BAT pri povoľovaní činnosti, pre ktorú nie sú v smernici určené minimálne požiadavky, nedostatočne reflektujú na ochranu kvality ovzdušia v lokalite umiestnenia činnosti. Môže tak navrhnúť opatrenia vo vyjadrení podľa § 25 ods. 3 zákona, ktorými sa zabezpečí plnenie záväzkov vyplývajúcich z EU právnej úpravy na dosiahnutie národných emisných záväzkov (emisných stropov) a požiadaviek na kvalitu ovzdušia. Opatrením by potom bolo individuálne určenie emisnému limitu v rámci rozsahu škály BAT-AEL resp. sprísnenie tohto limitu, ak je to potrebné (§ 8 ods. 1 písm. c) zákona). V prípade pochybností si orgán ochrany ovzdušia môže stále vyžiadať posudok na vydanie vyjadrenia (§ 25 ods. 5 zákona), v ktorom sa vyhodnotí, či je potrebné uvádzať v integrovanom povolení okrem podmienok zo záverov o BAT aj minimálne požiadavky z vyhlášky, alebo postačujú len závery o BAT, resp. je potrebné limit sprísniť nad závery o BAT. Pôjde ale o individuálne posúdenie, nie o plošne riadený proces v zmysle požiadavky zákona.
8. V prípade aplikácie záverov o BAT a minimálnych požiadaviek z vyhlášky v jednom integrovanom povolení môže byť rozpor v aplikácii požiadaviek na monitorovanie podľa vyhlášky a zo záverov o BAT (príklad: podľa hmotnostného toku znečisťujúcej látky je pre technologické zariadenie potrebné vykonať meranie dodržiavania emisného limitu raz za tri alebo 6 rokov. Závery o BAT môžu ale pre tú istú znečisťujúcu látku a úroveň znečistenia nastaviť minimálnu frekvenciu monitorovania napr. raz za tri mesiace/ kontinuálne / iný termín merania dodržiavania emisného limitu).
9. Článok 5 smernice hovorí, že bez toho, aby boli dotknuté iné požiadavky ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo v právnych predpisoch Únie, príslušný orgán udelí povolenie, ak zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice. Sme toho názoru, že podľa tohto ustanovenia smernica priamo nehovorí, že majú byť plnené aj vnútroštátne právne predpisy aj závery o BAT, ale že v prípade minimálnych

požiadaviek, ktoré nevyplývajú zo smernice, môžu byť tieto nahradené závermi o BAT a individuálne sa môže nastaviť minimálna požiadavka, ak je to pre ochranu kvality ovzdušia potrebné. Taktiež sme toho názoru, že ak sa meraním v skúšobnej prevádzke preukáže, že za podmienok monitorovania opísaných v záveroch o BAT sú dodržiavané minimálne požiadavky vyhlášky, tak potom môže ostať v integrovanom povolení ako emisný limit len údaj zo záverov o BAT vrátane údajov o monitorovaní, a to nielen pre činnosti, ktoré nemajú minimálne požiadavky v smernici, ale aj pre transpozičné minimálne požiadavky. V prípade pochybností si okresný úrad môže stále vyžiadať posudok na vydanie vyjadrenia, v ktorom sa vyhodnotí, či je potrebné uvádzať v integrovanom povolení okrem podmienok zo záverov o BAT aj minimálne požiadavky z vyhlášky, alebo postačujú len závery o BAT.

10. S ohľadom na vyššie uvedené body sme toho názoru, že ak sú pre činnosť, ktorá podlieha zákonu o IPKZ, prijaté závery o BAT v súlade so smernicou, tak sú požiadavky smernice nadradené vnútroštátnej legislatíve. Zároveň, ak sa meraním v skúšobnej prevádzke preukáže, že za podmienok monitorovania opísaných v záveroch o BAT sú dodržiavané minimálne požiadavky ustanovené vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. f) zákona, tak orgán ochrany ovzdušia by mal pri vydávaní vyjadrenia podľa § 25 ods. 3 zákona prihliadať na závery o BAT (to sa týka nielen činností, ktoré nemajú minimálne požiadavky v smernici, ale aj pre transpozičné minimálne požiadavky).

Preto navrhujeme kompromisné riešenie v § 21 ods. 5 zákona, v § 25 ods. 3 zákona a v § 34 ods. 1 písm. b) a c) zákona.

5. K návrhu zákona k § 55 ods. 12 - zásadná pripomienka:

Navrhujeme text znenia upraviť nasledovne:

Okresný úrad, inšpekcia a obec môžu začať konanie o uložení pokuty do jedného roka odo dňa, keď sa o porušení povinnosti dozvedeli a najneskôr do piatich rokov odo dňa, kedy k porušeniu povinnosti došlo. Ak je porušenie zistené dozorom na mieste, za deň kedy sa o porušení dozvedeli sa považuje deň vypracovania protokolu.

Odôvodnenie:

Navrhujeme, aby termín začatia konania o uložení pokuty ostal ponechaný v lehote do jedného roka od vypracovania protokolu. Myslíme si, že ide o lehotu, ktorú je úrad schopný stále dodržať aj pri personálnom podnastavení. Pri dvojiročnom intervale sa stráca výchovný rozmer pokuty, pretože informácia o porušení časom stratí na sile a po dvoch rokoch prevádzkovateľ ani nemusí vedieť adekvátne reagovať na začaté konanie.

Zároveň upozorňujeme, že prevádzky, ktoré sú pod integrovaným povolením, sú kontrolované v súlade s § 34 v jedno resp. trojiročných intervaloch a stret medzi zákonom č. 39/2013 Z. z. a novým zákon o ochrane ovzdušia pri kontrole tých istých prevádzkových činností, len podľa iných ustanovení zákonov môže byť pre prevádzkovateľa zmätočný. Navrhujeme preto upraviť nepriamou novelou aj § 34 ods. 6 zákona o IPKZ a posunúť lehotu environmentálnej kontroly na 5 ročný interval, § 37 ods. 9 zákona o IPKZ potom upraviť nasledovne:

„Konanie o uloženie pokuty možno začať do jedného roka odo dňa, v ktorom sa orgán štátneho dozoru dozvedel, že prevádzkovateľ porušil povinnosť ustanovenú v tomto zákone, alebo prevádzkuje prevádzku bez povolenia alebo v rozpore s ním, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, v ktorom k porušeniu povinnosti došlo“.

K veci ďalej uvádzame, že si dovoľujeme si vyjadriť sklamanie z prístupu MŽP, nakoľko na rozporovom konaní, ktoré sa uskutočnilo na štatutárnej úrovni dňa 9. 9. 2022 nám bolo zo strany MŽP prisľúbené zaslanie konsolidovaného prepracovaného návrhu, v ktorom budú zapracované pripomienky akceptované na danom rozporovom konaní. Pri tak rozsiahlom materiáli je prinajmenšom žiadúce, aby sme mali priestor dôsledne prekontrolovať prepracované navrhované znenie ešte pred jeho oficiálnym predložením na rokovanie HSR.

Slúbené prepracované znenie nám však doručené nebolo a návrh zákona bol priamo predložený na rokovanie HSR. Práve zrejme z dôvodu obídenia tzv. cross checku mohli vzniknúť aj nezrovnalosti, ktoré v návrhu evidujeme. Jedná sa o problematiku druhotných palív a zákazu ich výroby, uvádzania na trh, spaľovania a dodávania.

Dohoda na rozporovom konaní so štátnym tajomníkom p. Kičom bola, že zmieňovaný zákaz sa bude vzťahovať len na tuhé druhotné palivá. MŽP SR bolo na rozporovom konaní upozornené na skutočnosť, že všeobecným zákazom výroby a uvádzania na trh, spaľovania, dodávania a predaja a poskytnutia druhotných by bolo znemožnené plniť niektoré povinnosti vyplývajúce z Európskeho práva, ako napríklad povinnosť využívať v stanovenom rozsahu motorové palivá vyrobené z odpadu v doprave (transponované v zákone č. 309/2009 z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie v § 14f).

Znenie návrhu zákona predloženého na HSR však nezohľadňuje dosiahnutú dohodu (dohodnuté zmeny sú zapracované len do ustanovenia § 37 ods. 3). Zo strany MŽP však zrejme došlo k opomenutiu preklenutia uvedenej dohody aj do ostatných dotknutých ustanovení návrhu zákona (konkrétne do §37 ods. 2, § 32 písm. a), § 32 písm. b), čl. III bod. 1. návrhu zákona).

Podotýkame, že naša požiadavka plne korešponduje aj s vyhodnotením rozporového konania (k pôvodne vznesenej pripomienke k § 2 návrhu zákona – viď materiál v prílohe strana 11 a 12), v zmysle ktorého sa uvádza, že **zákaz druhotných palív sa bude týkať len tuhých druhotných palív**.

Nižšie uvádzame z nášho pohľadu problematické ustanovenia, kde žiadame MŽP o úpravu (**zásadné pripomienky**):

1. AZZZ nesúhlasí so znením ustanovenia § 37 ods. 2 návrhu zákona o ochrane ovzdušia: „Zakazuje sa dodávanie druhotných palív a vysokoemisných palív, ktorými sú hnedé uhlie energetické, lignit, uhoľný kal, uhoľný prach, preplástky do maloobchodnej siete a ich predaj a poskytnutie fyzickým osobám.“ **a navrhuje znenie § 37 ods. 2 nahradit' nasledovným znením:** „Zakazuje sa dodávanie tuhých druhotných palív a vysokoemisných palív, ktorými sú hnedé uhlie energetické, lignit, uhoľný kal, uhoľný prach, preplástky do maloobchodnej siete a ich predaj a poskytnutie fyzickým osobám.“
2. AZZZ nesúhlasí so znením ustanovenia § 32 písm. a) návrhu zákona o ochrane ovzdušia: „spaľovať odpad⁹⁾ a palivo vyrobené z odpadu v iných zariadeniach, ako sú spaľovne odpadu alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, okrem povolených druhotných palív,“ **a navrhuje znenie § 32 písm. a) nahradit' nasledovným znením:** „spaľovať odpad⁹⁾ a tuhé palivo vyrobené z odpadu v iných zariadeniach, ako sú spaľovne odpadu alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, okrem povolených druhotných palív,“.
3. AZZZ nesúhlasí so znením ustanovenia § 32 písm. b) návrhu zákona o ochrane ovzdušia: „spaľovať hnedé uhlie energetické, lignit, uhoľné kaly, uhoľný prach, preplástky a druhotné palivá v spaľovacích zariadeniach s menovitým tepelným príkonom do 0,3 MW,“ **a navrhuje znenie § 32 písm. b) nahradit' nasledovným znením:** „spaľovať hnedé uhlie energetické, lignit, uhoľné kaly, uhoľný prach, preplástky a tuhé druhotné palivá v spaľovacích zariadeniach s menovitým tepelným príkonom do 0,3 MW,“.
4. AZZZ nesúhlasí so znením čl. III, bodu 1. návrhu zákona o ochrane ovzdušia: „(7) Požiadavky podľa odseku 1 sa vzťahujú aj na cezhraničný pohyb druhotných palív.^{112a)}“ Poznámka pod čiarou k odkazu 112a znie: „112a) § 2 písm. z) zákona č. .../2022 Z. z. o ochrane ovzdušia a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“ **a navrhuje znenie čl. III, bodu 1. nahradit' nasledovným znením:** „(7) Požiadavky podľa odseku 1 sa vzťahujú aj na cezhraničný pohyb tuhých druhotných palív.^{112a)}“ Poznámka pod čiarou k odkazu 112a znie: „112a) § 2 písm. z) zákona č. .../2022 Z. z. o ochrane ovzdušia a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Záver :

AZZZ SR odporúča materiál na ďalšie legislatívne konanie až po zapracovaní uvedených pripomienok .